

21. ரமணதேவப் பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* திருவுமெய்ப் பொருளும் - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

வடதிருமுல்லைவாயில் (Sundarar)

திருவும்மெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமும் எனக்குன்

சீருடைக் கழல்கள்என் றெண்ணி

ஒருவரை மதியா துறாமைகள் செய்தும்

ஊடியும் உறைப்பனாய்த் திரிவேன்

முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை

வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்

பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்

பாசுப தாபரஞ் சுடரே

சுந்தரர் , பெருமான் அருளால் , சூளுறவு செய்து சங்கிலி யாரை மணந்து
திருவொற்றியூரின் எல்லையைக் கடந்ததால் கண்ணிழந்து செல்லும்பொழுது துயர்
நீங்க , ` அழுக்கு மெய் கொடு ` என்ற திருப்பதிகம் பாடி , வழிப்போவார்
வழிகாட்ட , வடதிருமுல்லைவாயில் சென்று இறைஞ்சிப் பாடியருளியது
இத்திருப்பதிகம் .

Ramana Sannidhi Murai

196. புரம் அனே கங்கள் பொடிபடச் செற்ற
புராரியே முராரியே முதலோர்
கரம்அனே கங்கள் சிரமிசைச் சுமந்து
காணவே கடைத்தலைக் காக்கும்
பரமனேஉனது பாதமே அடைந்தேன்
பதகனேன் என்னினும் பரிந்து
வரமதா விமல வாழ்வுஎனக்கு அருள்வாய்
வள்ளலே ரமணமா தேவே. 1
197. பக்தனே என்கோ பரமனே என்கோ
பரிவுடைக் கிறிஸ்துவே என்கோ
முக்தனே என்கோ முனைவனே என்கோ
முகம்மது நபிஎன மொழிகோ
வித்தனே என்கோ விமலனே என்கோ
வீரகோதமமுனி என்கோ
அத்தனே என்கோ குமரனே என்கோ
அண்ணலே ரமணமா தேவே. 2
198. மக்களும் மனையும் மண்ணொடு பொன்னும்
மற்றுஉள பற்பல பொருளும்
தொக்கன போலத் தோன்றுறும் உலகம்
தொன்றுபோல் ஒன்றுமே இன்றி
உக்கன வாகி ஒழிந்திடல் கண்டும்
உண்மையை உணரவே ஒட்டாப்
பொய்கனவு அதனில் பொருந்துதல் ஆற்றேன்
புண்ணிய ரமணமா தேவே. 3
199. அலையிலே சுழலும் துரும்பது வாக
அறிவது கலங்கியே வேடன்
வலையிலே மடுத்த மான்அது போல
மனமிக மயங்கிடு வேனைத்
தலையிலே உனது தாள்மலர் வேய்ந்து
சஞ்சலம் என்பது சாரா
நிலையிலே இருப்ப நிறுத்தியே வைப்பாய்
நின்மல ரமணமா தேவே. 4

200. பாசமால் இகந்த பரமனாம் உனது
பாதமே மோசனம் என்று
நேசமே லிட்டு நினைப்பயர்ப்பு இல்லா
நினைப்பிலே அழுந்துறப் பழைய
வாசனா திகளால் வலிப்புறப் பட்டு
மாயமாம் உலகியல் வாழ்வில்
ஊசலாடு உளத்தை ஒருநிலை நிறுத்தி
உதவுவாய் ரமணமா தேவே. 5

201. நண்ணுதற்கு அரிய ஞானமாம் பரிசில்
நாடியே வந்தடைந் தேனை
எண்ணுதற்கு உரிய இனியநற் குணந்தான்
ஏதுமே இலன்என இகழில்
பண்ணுதற்கு உரிய பரிசிலாமையினால்
பதைபதைத்து அழிவதை அன்றி
அண்ணுதற்கு உரிய அயலிடம் காணேன்
அண்ணலே ரமண மாதேவே. 6

---

202. முர்க்கமே படைத்த முழுமகன் என்று
முனிவதை ஒழிந்துதன் கடைக்கண்
நோக்கமே புரிந்த நுவலரும் கருணை
வெள்ளமே நோய்மையே பெருக்கும்
ஆக்கமே அவாவி அடைந்திலேன் உன்பால்
அயர்வற அறிதுயில் அமரும்
தூக்கமே வேண்டித் துன்னினேன் கண்டாய்
துரியனே ரமணமா தேவே. 7

203. சிந்தையே கோயில் சேர்ந்தனை அதனால்
சிந்தையில் அழுக்குரு வண்ணம்
எந்தையே செய்ய இயன்றிடு வரையில்
எத்தனம் செய்திடுகின்றேன்
புந்தியே பொருந்தி அதுகடை போகப்
புரிவது நிற்பொறை கண்டாய்
நிந்தையே மருவா நெடும்புகழ் சேர்ந்த
நீதனே ரமணமா தேவே. 8

204. நீசனே யாக நின்மலா நினது
நெடுங்கழல் அடைந்துமுன் நின்றேன்
ஈசனே எங்கள் இறைவனே அடைந்த
யாவையும் தன்மயம் ஆக்கும்
தேசனே என்னைச் சிவமயம் ஆக்கித்
திகழவே வைப்பதுஉன் கடனாம்
நேசனே என்னுள் வாசனே கண்ட
நீலனே ரமணமா தேவே. 9

205. காணவே ஒண்ணாக் கதிர்ஒளி மேனி
காட்டின ஜீவபோ தத்தை
பூணவே அரிய பொறையுடைச் சிவமா
போதபா ரத்தினால் அழுத்தி
விணனும் என்னை விழுங்கியே ஆண்டாய்
வித்தக வெளிறனேன் உனக்கு
மாணவே செய்ய்கைம் மாறுதான் உண்டோ
வள்ளலே ரமணமா தேவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உக்கன ஆகி-மக்கிப் போகின்றனவாய், வலிப்புறப்பட்டு- இழுக்கப்பட்டு,
அண்ணுதல்-நெருங்கியிருத்தல்